

PARAULA I VIDA

ACTUALITAT

Per una represa justa que no deixi ningú enrere

En la reunió tinguda al juny per part de les presidències del Consell de Conferències Episcopals de tot Europa (CCEE) i la Comissió de les Conferències de Bisbes de la Unió Europea (COMECE), aquests dos organismes eclesials europeus, van reflexionar sobre l'impacte de la pandèmia Covid-19 a la vida diària de l'Església i a les societats europees, així com sobre la contribució de l'Església per «Una represa justa que no deixi ningú enrere» i que realment posi les persones al centre de tot.

Al seu Comunicat final afirmaven que havien debatut sobre la missió i la situació de l'Església a Europa, juntament amb les perspectives de futur en el context crític vinculat a la pandèmia que ens toca de sofrir. Reflexionant sobre les possibilitats de cooperació en aquest context, van analitzar els seus efectes sobre les nostres comunitats civils i eclesials, identificant les perspectives de futur de la vida de l'Església a Europa. En destaquen algunes.

L'Església vol estar molt propera a tots els que lluiten contra la pandèmia —les víctimes, les seves famílies i tots

els treballadors sanitaris, els voluntaris i els fidels que han estat i estan a la primera línia, tenint cura dels afectats i aportant-los socors— i manifesta la seva preocupació per la crisi econòmica i la consegüent pèrdua d'un gran nombre de llocs de treball, amb l'esperança que, a Europa, es treballi conjuntament per una represa que afavoreixi el conjunt de la societat sense exclosos ni descartats. Això que es demanava per a Europa cal aplicar-ho també a Espanya i a Catalunya i a Andorra.

En tot aquest temps de crisi sanitària, estem experimentant els grans límits de l'individualisme, i alhora ens hem adonat novament del paper central que ha tingut i té la família, veritable cèl·lula de solidaritat i de compartició, però també lloc per pregar units. Només si s'inverteix en la família donarem el primer pas cap a una justa recuperació social i econòmica, però també eclesial.

Ara que ja tenim major perspectiva, hem d'agrair la donació de tants sacerdots pel servei crucial i generós realitzat en aquest període, alguns fins i tot donant la pròpia vida. Igualment el bon paper que en general han jugat els mitjans de comunicació social per a la pregària i

les celebracions en *streaming*, cosa que ens fa preguntar sobre les noves formes de pràctica religiosa, de relacions, de presència i d'intercanvi de la fe. És un fenomen que ens convida a avaluar la possibilitat de donar un nou significat a la fe i a l'Església; i també a treballar per fer que molts fidels redescobreixin l'element de plena sacramentalitat de les celebracions religioses viscudes presencialment dins dels llocs de culte, que l'ús de les noves tecnologies no pot assegurar. Ens ajuden els nous mitjans telemàtics, és evident, i els hem de potenciar, però res no suplirà la vida de família, de parròquia, de trobada i celebració joiosa quan ens podem unir en un sol cor i una sola ànima. També aquests organismes europeus es manifestaven preocupats per la forta limitació imposada en alguns llocs a la llibertat religiosa en el context del tancament dels llocs de culte i la prohibició de les litúrgies, i reclamaven per al present i per al futur el restabliment de les relacions normals Església-Estat basades en el diàleg i el respecte dels drets fonamentals.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

Benedicció i inauguració de les pintures interiors de l'església de Penelles

L'església de Penelles ha estrenat una nova decoració, obra de Berni Puig (Castellbell i el Vilar, 1990).

Es tracta d'un trencadís o mosaic que reflecteix els colors del poble i de la comarca, així com totes les cases dels vilatans i els camps treballats des de segles, amb la voluntat de mostrar l'església com la casa de tots, tant dels creients com dels no creients. El diumenge dia 9 d'agost amb la presència de l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, es van beneir i inaugurar, juntament amb l'Alcalde, l'Im. Sr. Eloi Bergós, i el Rector, Mn. Ivan Ayala. L'acte central fou la celebració de l'Eucaristia dominical, on l'Alcalde va animar la comunitat a reprendre l'esperit amb el qual fou construïda aquella església, feta «a jova» per part de totes les famílies de la vila. El divendres abans es van dur a terme visites guiades en grups petits a causa de les mesures sanitàries, entre les quals les dels sacerdots de l'Arxiprestat de la Noguera.

NOTÍCIES

Margarita Bofarull pronuncia l'Homilia religiosa a Organyà 2020

La Gna. Margarita Bofarull r.s.c.j. va ser l'encarregada, la nit del dissabte dia 5 de setembre, de pronunciar l'Homilia religiosa en el marc de la 24a edició de la Fira del Llibre del Pirineu i del lliurament dels premis literaris «Homilies d'Organyà», que es va celebrar al poble d'Organyà, en un gran envelat al costat de l'església de Santa Maria, amb mesures de prevenció a causa de la Covid-19, tal com recomanaven les autoritats sanitàries.

L'acte, presidit per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, i l'Alcalde de la vila d'Organyà, l'Im. Sr. Celestí Vilà, comptà amb la presència del Director dels Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat a Lleida, Sr. Miquel Àngel Cullerés, el President del Consell Comarcal de l'Alt Urgell, alguns diputats a la Diputació de Lleida i alcaldes, i altres personalitats polítiques i de l'àmbit social de la comarca i d'Andorra.

La lectura pública de l'Homilia laica, així anomenada, fou a càrrec enguany de l'autora osonenca Irene

Solà, que va voler posar en relleu la importància de la paraula com a element creador, tot fent referència a la invocació i importància del poder de les paraules, de la paraula Déu o mal, en la nostra cultura.

La Gna. Margarita Bofarull, que és metgessa i teòloga, experta en bioètica, va oferir un text homilètic en

què va fer referència a la situació que viu la humanitat després de la declaració de la pandèmia de la Covid-19, assenyalant que tota la humanitat ha estat posada a prova malgrat que ja semblava que moltes coses estaven superades pel que fa a la salut. Va parlar de la compassió, recordant que tenir compassió vol dir patir amb l'altre. I va defensar una actitud de misericòrdia —millor que solidaritat— com a eina per avançar en aquest moment de dificultats per a moltes persones: Hem de viure la revolució de la misericòrdia. La vida és un bé comunitari. Ens hi va la vida de tots en la vida de cadascú.

La clausura anà a càrrec de l'Alcalde d'Organyà, l'Im. Sr. Celestí Vilà.

Aquest és l'acte més simbòlic de la Fira del Llibre, juntament amb el lliurament dels premis Homilies. Al llarg de la celebració de la Fira, més de 30 autors hi van presentar les seves darreres novetats i 17 estands d'editorials, llibreries i artesans van formar la Fira.

Diumenge XXV de durant l'any (A)

COMENTARI

Pensem com Déu o com els homes?

Normalment tenim la tendència a jutjar totes les coses des de la perspectiva humana, sovint egoista i tancada en nosaltres mateixos. Per això és bo recordar el que diu Déu en la primera lectura: *Els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.*

Per entendre com pensa i com actua Déu hem de deixar de banda la nostra forma, tan terrenal, de veure les coses.

Tot això ho explica la paràbola de l'evangeli. El text és molt clar: *Un propietari surt a llogar treballadors: surt de bon matí; a mig matí; als volts de migdia i a mitja tarda. I, finalment, abans de pondre's el sol. Amb els primers fa el tracte per un denari, és a dir el sou que s'acostumava a pagar per un dia de treball. Amb els altres fa tractes pel que sigui just. Al final, a l'hora de cobrar l'amo diu a l'encarregat que comenci a pagar pels últims i els pagui un denari sencer. I aquí és on neix la protesta: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. La resposta de l'amo és molt clara: A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. Que no puc fer el que vull a casa meva? Tens enveja perquè jo soc generós? Déu és tan generós que dona als últims, que no s'ho mereixen, (pecadors, pagans, etc.) el mateix que als primers. Amb els primers no fa cap injustícia (els paga el denari sencer); però amb els últims és molt bondadós i generós. La recompensa de Déu no està en funció dels nostres esforços sinó que és un regal immerescut i igual per a tots, per part de Déu.*

Pau pensa des de la generositat: *Morir em seria un guany, però pensant en vosaltres veig més necessari que continuï la meua vida corporal.* Hem de tenir pensaments de gran generositat com fa Déu, no de mèrits o de recompensa merescuda. També som els últims i Déu és infinitament generós amb tots nosaltres. Enveja de la bondat de Déu? De la seva generositat envers nosaltres?

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,6-9)

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar; invoqueu-lo, ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadaran d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

▶ Salm responsorial (144)

R. *El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,20c-24,27a)

Germans, tant si surto amb vida d'aquesta presó com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que mentre continua la meua vida puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meua vida corporal. Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangeli del Crist.

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Mateu (Mt 20,1-16a)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: "Aneu també vosaltres a la meua vinya; us pagaré el que sigui just." I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: "Què feu aquí tot el dia desvagats?" Ells li contesten: "És que ningú no ens ha llogat!" Els diu: "Aneu també vosaltres a la meua vinya." Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: "Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels qui han vingut més tard i acaba pels primers." Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobriarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: "Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor." Ell va respondre a un d'aquests: "Company, quin mal t'he fet? No haviem fet tractes per un jornal? Doncs pren el que et toca i veste'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. Que no puc fer el que vull a casa meva? Tens enveja perquè jo soc generós?" Així els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,6-9)

Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca. Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuanto dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Cerca está el Señor de los que lo invocan.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 1,20c-24,27a)

Hermanos:

Cristo será glorificado en mi cuerpo, por mi vida o por mi muerte. Para mí la vida es Cristo y el morir una ganancia. Pero, si el vivir esta vida mortal me supone trabajo fructífero, no sé qué escoger.

Me encuentro en esta alternativa: por un lado, deseo partir para estar con Cristo, que es con mucho lo mejor; pero, por otro, quedarme en esta vida veo que es más necesario para vosotros.

Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 20,1-16a)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta paràbola: «El reino de los cielos se parece a un propietario que al amanecer salió a contratar jornaleros para su viña. Después de ajustarse con ellos en un denario por jornada, los mandó a la viña. Salió otra vez a media mañana, vio a otros que estaban en la plaza sin trabajo y les dijo: "Id también vosotros a mi viña y os pagaré lo debido". Ellos fueron. Salió de nuevo hacia mediodía y a media tarde, e hizo lo mismo: Salió al caer la tarde y encontró a otros, parados, y les dijo: "¿Cómo es que estáis aquí el día entero sin trabajar?". Le respondieron: "Nadie nos ha contratado". Él les dijo: "Id también vosotros a mi viña". Cuando oscureció, el dueño dijo al capataz: "Llama a los jornaleros y págalos el jornal, empezando por los últimos y acabando por los primeros". Vinieron los del atardecer y recibieron un denario cada uno. Cuando llegaron los primeros, pensaban que recibirían más, pero ellos también recibieron un denario cada uno. Al recibirlo se pusieron a protestar contra el amo: "Estos últimos han trabajado sólo una hora y los has tratado igual que a nosotros, que hemos aguantado el peso del día y el bochorno". Él replicó a uno de ellos: "Amigo, no te hago ninguna injusticia. ¿No nos ajustamos en un denario? Toma lo tuyo y vete. Quiero darle a este último igual que a ti. ¿Es que no tengo libertad para hacer lo que quiera en mis asuntos? ¿O vas a tener tú envidia porque yo soy bueno?" Así, los últimos serán primeros y los primeros, últimos.»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 4,1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9,9-13]. Sant Mateu o Leví, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Salerno, patró dels banquers; santa Ifigènia, vg.

22. ■ Dimarts [Pr 21,1-6.10-13 / Sl 118 / Lc 8,19-21]. **Urgell:** ■ Beats Josep Batalla i Parramon, prev., i companys, mrs. Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.;

santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).

23. □ Dimecres [Pr 30,5-9 / Sl 118 / Lc 9,1-6]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí; santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Taragona; sant Andreu, mr.

24. ■ Dijous [Ecle 1,2-11 / Sl 89 / Lc 9,7-9]. *Sant Feliu de Llobregat:* □ Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona

de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868, i província eclesiàstica).

25. ■ Divendres [Ecle 3,1-11 / Sl 143 / Lc 9,18-22]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva); Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg.

26. ■ Dissabte [Ecle 11,9-12,8 / Sl 89 / Lc 9,43b-45]. Sants Cosme i Damià (anomenats els *sants metges*), ger-

mans bessons i mrs. de Síria, patrons dels metges i farmacèutics.

27. ■ Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 18, 25-28 / Sl 24 / Fl 2,1-11 (o bé, més breu: 2,1-5) / Mt 21,28-32]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. dels Paüls (CM, 1625) i cofund. de les Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633); sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.